

o znanila

KORAK K NOTRANJI PRENOVI

Pred vrati je pomlad, čas, ko se narava prebuja v novo življenje. Začetek pomladi pa ni le znamenje zunanje spremembe, ampak tudi povabilo za vsakega od nas, da razmislimo o prenovi svojega srca. Postni čas nam daje priložnost, da najdemo novo duhovno moč ter okrepimo svojo povezanost z Bogom in bližnjimi.

Besede, ki jih bo duhovnik izgovoril ob tem, ko nas bo posul s pepelom, nas opominjajo na minljivost in skromnost in nas vabijo k aktivnemu spreobrnjenju in upanju v Božje usmiljenje. Aktivno spreobrnjenje pa vključuje post, molitev in dela usmiljenja.

Post pomeni odpoved lastnim željam in priznavanje, da je Bog tisti, ki resnično hrani našo dušo.

Molitev je ponižno izročanje samega sebe Bogu in priznanje, da ga potrebujemo.

Dela usmiljenja zahtevajo, da opustimo svoj ego in stopimo v služenje drugim, kar je najvišja oblika ljubezni in ponižnosti.

Dobra postna zaobljuba je tista, ki nas osebno nagovarja, nam pomaga duhovno rasti in se približati Bogu:

Naj bo osebna in naj predstavlja izziv za premagovanje slabosti ali rast v kreposti.

Naj vodi k poglobitvi vere, notranjemu miru in boljšim odnosom z drugimi.

Naj bo ravno prav zahtevna, da je dosegljiva, saj zahteva naš trud.

Naj vsebuje odpoved nečemu, kar nas oddaljuje od sebe, bližnjega ali Boga.

Izročimo naša postna prizadevanja Bogu in naj naše župnijsko občestvo prežema toplina in povezanost.

S. P.

ŽUPNIJA
LJUBLJANA
POLJE

DEVICA MARIJA V POLJU

1. marec - ALBIN

Rodil se je leta 469 v mestu Vannes (Bretanija) verjamem, bogatim in uglednim staršem. Kmalu je zapustil dom in odšel v samostansko samoto, kjer se je vzgajala tedanja krščanska elita. V samostanu, kjer je živel Albin, so se ravnali po svetem Martinu iz Toursa. Kmalu je postal vodilna osebnost svoje okolice in v meniškem življenju je bil vsem zgled. Leta 504 je bil izvoljen za opata v Tehilaku, kjer je službo predstojnika opravljal petindvajset let. Leta 529 je bil izbran za škofa v mestu Angers. Kot škof se je posebej zavzel za oznanjevanje evangelija versko zanemarjenim množicam staroselcev in mlademu rodu Frankov, ki so se po nedavno sprejetem krstu šele uvajali v krščanske navade. Trudil se je, da olajša bedo siromakom in da odstrani polovičarstvo in zaniknost v verskem življenju tistih, ki so bili kristjani zgolj po imenu, po dejanjih pa so ostali pogani. Preganjal je tudi tedaj aktualno ženitev med najbližjimi sorodniki. Vse ljudstvo mu je zelo zaupalo in se rado zatekalo k njemu po pomoč. Umril je 1. marca 550, star 80 let.

POSTNI ČAS

Postni čas je bil prav od začetka čas intenzivne duhovnosti. Papež Leon Veliki je postni čas imenoval velike duhovne vaje vse Cerkve. Vse spokorne vaje so bile usmerjene na doživljanje Kristusove velikonočne skrivnosti. V tem času so skrbeli ne samo, da so več molili, temveč tudi, da so bolje molili, veliko so brali in razlagali Sveto pismo. Post ima za cilj izprazniti naše srce, da ga potem lahko napolnim z važnejšim. Potrebno je čiščenje duše, da se trudimo za veličino, veličino, za katero smo bili ustvarjeni od Boga. Post ni sam sebi namen. Je preizkušeno sredstvo duhovne askeze, ki nas skupaj z molitvijo in dajanjem miloščine lahko postavi v pravo držo do Boga in do ljudi. Odločilno za pravilno razumevanje posta je, da ga ne gledamo izolirano, ampak predvsem v povezavi z molitvijo. Post začnemo s starodavnim obredom polaganja pepela na glavo kot znamenjem ponižnosti in sprejemanja svoje omejenosti, tudi časovne, življenjske. Pepel je sad ognja, ki je gorel, simbol očiščenja. Spreobrne se in veruj evangeliju! Čas šem je mimo. Odložiti je treba masko. Spet moramo pokazati svoj pravi obraz. Na pepelnico bomo pričeli štiridesednevne duhovne vaje za vse kristjane. Pepel pomeni minljivost, našo minljivost, ne minljivost drugih, mojo! Moj konec mi mašnik napoveduje, ko mi v začetku postnega časa s pepelom nekoč sveže zelenih vejic minule cvetne nedelje začrta na čelo križ: "Pomni, človek, da si prah in da se v prah povrneš!" Vse postane pepel. Moja hiša, moja obleka, oprava in denar, travnik in gozd. Pes, ki me spremlja, in žival v hlevu. Roka, s katero pišem, in beroče oko in vse moje telo. Ljudje, ki sem jih ljubil, ljudje, ki sem jih sovražil, in ljudje, ki sem se jih bal. Kar se mi je na zemlji zdelo veliko in majhno in nično, vse je pepel, vse ... S pepelom spokornosti bomo zaznamovani, pa ne zato, ker bi obupavali nad življenjem, marveč v globoki veri, da nam postna spokornost odpira vrata do radosti velikonočnega jutra. Ponižno torej priznajmo, da nismo sveti, da nismo Bogu po volji, da marsikdaj ne živimo kot kristjani ... Obžalujmo in z zaupanjem prosimo Boga, da nam odpusti. Pepeljenje nas torej po eni strani spominja na smrt, po drugi strani pa spodbuja k življenju z Bogom.

SVETI JOŽEF, 19. marec

Tokratno razmišljanje o sv. Jožefu je povzeto iz papeževe kateheze o sv. Jožefu kot priprošnjiku za srečno smrt, v skladu s pobožnostjo, ki jo je krščansko ljudstvo od nekdaj gojilo do sv.

Jožefa. Gre za pobožnost, ki je nastala iz misli, da je Jožef umrl v navzočnosti Device Marije in Jezusa, preden je zapustil hišo v Nazaretu. Papež Benedikt XV. je pred enim stoletjem zapisal, da »po Jožefu gremo naravnost k Mariji in po Mariji naravnost k izviru vsake svetosti, Jezusu«. Tako Jožef kot Marija nam pomagata iti k Jezusu. Spodbudil je pobožnosti v čast svetemu Jožefu in še posebej priporočal eno: »Ker si zasluži biti imenovan najučinkovitejši zavetnik umirajočih, saj je izdihnil v navzočnosti Jezusa in Marije, bodo sveti pastirji podpirali in pospeševali tista pobožna združenja, ki so bila ustanovljena, da bi Jožefa prosili za umirajoče, kot so "za srečno smrt", "odhod svetega Jožefa" in "za trpeče" (Motu proprio Bonum sane, 25. julij 1920).« Tako imenovana kultura »blagostanja« poskuša odstraniti realnost smrti, a pandemija koronavirusa jo je na dramatičen način ponovno postavila na svetlo. Bilo je strašno, smrt je bila vsepovsod. Mnogi bratje in sestre so izgubili ljubljene osebe, ne da bi lahko bili ob njih, in zaradi tega je bilo smrt še težje sprejeti in jo predelati. Kljub temu pa se na vsak način poskuša oddaljiti misel na našo končnost, pri tem pa se slepiti, da bomo tako smrti odvzeli njeno moč in pregnali strah. A krščanska vera ni neki način za izganjanje strahu pred smrtjo, ampak nam pomaga, da jo sprejmemo. Prej ali slej bomo vsi odšli skozi tista vrata. Resnična luč, ki osvetljuje skrivnost smrti, prihaja iz Kristusovega vstajenja. To je luč. Sveti Pavel zapiše: »Če pa se oznanja, da je Kristus vstal od mrtvih, kako nekateri med vami govorijo, da ni vstajenja mrtvih? Če ni vstajenja mrtvih, tudi Kristus ni vstal. Če pa Kristus ni vstal, potem je prazno tudi naše oznanilo, prazna tudi vaša vera« (1 Kor 15, 12-14). Obstaja gotovost: Kristus je vstal, Kristus je vstali, Kristus je živi med nami. To je luč, ki nas čaka za tistimi temnimi vrati smrti. Misli na smrt, ki je osvetljena s Kristusovo skrivnostjo, pomaga, da vse življenje gledamo z novimi očmi. Za pogrebnim vozilom nismo nikoli videli kamiona za selitev! Odšli bomo sami, brez česarkoli v žepih pogrebnega prta. Nima smisla kopičiti, če bomo nekega dne umrli. Kar moramo kopičiti, je dejavna ljubezen, sposobnost deliti, ne ostati brezbrizni pred potrebami drugih. Ali pa, kakšen smisel ima prepirati se z bratom, s sestro, prijateljem, sorodnikom ali z bratom ali s sestro po veri, če bomo nekega dne umrli? Čemu služi jeziti se, jeziti se nad drugimi? Pred smrtjo se mnoga vprašanja spremenijo. Dobro je umreti spravljani, brez jeze in obžalovanja! Evangelij nam pravi, da smrt pride kakor tat. Naj nam sveti Jožef pomaga živeti skrivnost smrti na najboljši možen način. Za kristjana je srečna smrt izkušnja Božjega usmiljenja, ki nam je blizu tudi v tistem zadnjem trenutku našega življenja. Tudi pri molitvi zdravamarija prosimo Marijo, naj nam bo blizu »v naši smrtni uri«.

Christophe Dickès
SVETI PETER:
SKRIVNOST IN OČITNOST

Knjiga osvetljuje osupljivo življenjsko zgodbo svetega Petra, prvega med Jezusovimi apostoli in enega najpomembnejših temeljev zgodnjega krščanstva. Avtor mojstrsko združuje zgodovinske vire, teološke interpretacije in najnovejša arheološka odkritja, da bi razkril večplastnost Petrovega lika – človeka, čigar vere in značaja niso definirale le veličastne geste, temveč predvsem krhkost človeških napak. Avtor bralca popelje od skromnih začetkov ribiča iz Betsajde do njegove mučeniške smrti v Rimu. Delo presega običajne hagiografske portrete, saj Dickèsu uspe uloviti tudi Petrova notranja protislovja in globoke transformacije, ki jih ponazarjajo epizode zanikanja, spreobrnjenja in končne predanosti. Kako se je mož, ki je trikrat zatajil Jezusa, spremenil v steber vere?

Posinodalna apostolska spodbuda RADOST LJUBEZNI (AMORIS LAETITIA) NEKAJ PASTORALNIH PERSPEKTIV Spremljanje po razpadih in ločitvah

V nekaterih primerih zahteva uveljavljanje lastnega dostojanstva in koristi otrok to, da postavimo jasno mejo pretiranim zahtevam drugega, veliki krivici, nasilju ali pomanjkanju spoštovanja, ki je postalo že stalnica. Treba je priznati, »da so primeri, v katerih je ločitev neizogibna. Včasih lahko postane moralno nujna, če gre za to, da slabotnejšega zakonca ali majhne otroke zavarujemo pred hujšimi poškodbami, ki jih povzroča nadutost in nasilje, poniževanje in izkoriščanje, zanemarjanje in ravnodušnost«. Vendar je treba na ločitev »gledati kot na skrajno sredstvo, potem ko se je ponesrečil vsak razumen poskus sprave«.

Sinodalni očetje opozarjajo: »Posebno sposobnost razlikovanja je treba posvetiti pastoralnemu spremljanju ločenih, razvezanih in zapuščenih. Predvsem je treba sprejeti in spoštovati trpljenje tistih, ki so po krivici utrpeli ločitev ali razvezo ali zapuščenost, ali pa so bili zaradi nasilja sozakonca prisiljeni prekiniti skupno življenje. Ni preprosto odpustiti prizadeto krivico, vendar milost omogoča tudi to. Iz tega sledi nujnost dušnega pastirstva sprave in posredovanja (mediacije), tudi v posebnih ustanovah za pogovor, ki naj jih ustanovijo škofije.« Hkrati morajo spodbujati »ločene, ki niso vnovič poročeni in pogosto pričujejo za zakonsko zvestobo, da v evharistiji najdejo hrano, ki jih podpira v njihovem položaju. Krajevno občestvo in duhovniki morajo te ljudi skrbno spremljati, predvsem kadar so tu otroci ali trpijo zaradi hude revščine«. Propad družine je še veliko bolj travmatičen in boleč, kadar vlada revščina, kajti potem je na voljo veliko manj sredstev za to, da bi si na novo uredili življenje. Reven človek, ki

izgubi varovalni prostor družine, je dvojno izpostavljen zanemarjanju in vsem vrstam nevarnosti za njegovo integriteto.

Kar zadeva ločene, ki živijo v novi zvezi, je pomembno, da jim damo čutiti, da so del Cerkve, da »nikakor niso izobčeni« in se jih ne obravnava kot izobčene, ker so vedno del cerkvenega občestva (communio). Ti primeri »terjajo pozorno razlikovanje in spremljanje z velikim spoštovanjem. Pri tem se je treba izogibati takega načina govorjenja in ravnanja, ki bi ga prizadeti utegnili občutiti kot obtožujočega (diskriminatomega). Takšna skrb zanje ne pomeni oslabitve vere v krščanskem občestvu ali njegovega pričevanja glede nerazvezljivosti zakona. Nasprotno, ravno v takšni skrbi se izraža ljubezen do bližnjega.«

Z druge strani so številni sinodalni očetje »poudarjali, naj bodo postopki za ugotavljanje ničnosti zakona dostopnejši in bolj prilagodljivi ter po možnosti povsem brezplačni«. Počasni postopki spravljajo ljudi v slabo voljo in jih utrujajo. Oba moja najnovejša dokumenta v zvezi s to temo sta uvedla poenostavitev postopka za možno razglasitev ničnosti zakona. Z njima sem hotel tudi z vso jasnostjo potrditi, »da je škof sam v svoji Cerkvi, kateri je postavljen za pastirja in glavo, sodnik njemu zaupanih vernikov«. »Uveljavitev teh dokumentov posledično predstavlja veliko odgovornost škofov ordinarijev, ki so poklicani, da sami presodijo nekatere postopke in v vsakem primeru vernikom zagotovijo enostavnejši dostop do pravice. To predpostavlja izobraževanje dovolj velikega števila strokovnega osebja – sestavljene iz duhovnikov in laikov –, ki se prednostno posveča tej cerkveni službi. Zato bo potrebno, da ljudem, ki živijo ločeno, ali parom, ki doživljajo krizo, dati na voljo službo za informiranje, povezano z dušnim pastirstvom družine, za svetovanje in poravnave, ki bo na voljo tudi v zvezi s predhodno preiskavo (prim. Motu proprio Gospod Jezus, usmiljeni sodnik, čl. 2–3).«

Papež Frančišek, Radost ljubezni (št.241-244)

SVETI JANEZ NEPOMUK

Kip sv. Janeza Nepomuka najdemo v naši cerkvi v levi stranski kapeli. Upodobitve prikazujejo Janeza Nepomuka kot duhovnika s štolo in biretom na glavi. V rokah drži mučeniško palmo, knjigo in križ. Kazalec desnice drži na ustih kot simbol spovedne molčečnosti. Največkrat ima okrog glave venec šestih zvezd. Pogosto je upodobljen tudi motiv, kako poslušša spoved kraljice Ivane. Pri kipu v naši cerkvi mu, glede na držo, v rokah najverjetneje manjka razpelo. Je zavetnik duhovnikov, spovednikov in spovedne molčečnosti, čolnarjev, mlinarjev, ladjarjev, mostov; je priprošnjik proti obrekovanju in proti povodnji. Je zavetnik Češke. Janez Nepomuk se je rodil kot Jan Velfin oziroma Welfin leta 1340 v majhnem trgu Pomuk na Češkem. Starši so za njegovo življenje pro-

sili Boga. Zato so mu dali ime Janez, kakor sta dala svojemu rešenemu sinu ime Zaharija in Elizabeta. Ob rojstvu je bil šibek in je zbolel na smrt. Starši so se spet zatekli k Božji Materi. Janez je ozdravel in se okrepil. Dvakrat od Boga darovanega edinca so iz hvaležnosti namenili za božjo službo. Po legendi je bil Janez Nepomuk kot praški nadškof spovednik češke kraljice. Kralju je prišlo na uho, da mu kraljica ni ravno zvesta, in ker je bil ljubosumen, je od Janeza zahteval, da mu pove, kaj se je kraljica spovedovala. Janeza je seveda zavezovala spovedna molčečnost, zato ni povedal niti besedice, razjarjeni kralj pa ga je dal umoriti in njegovo truplo ponoči vreči v reko Vltavo, 20. marca 1393. O Nepomukovem mučeništvu je papežu Bonifaciju IX. poročal že nadškof Jan, njegov prvi življenjepis pa je napisal nadškofov spovednik Peter Clarificator v letih 1402/03. Kasneje so temu resničnemu poročilu začeli dodajati nove podrobnosti, iz česar se je pokazala tudi zmota, da je umrl kot žrtev spovedne molčečnosti.

Češki kralj Venčeslav je hotel Cerkev spraviti pod svoj nadzor in se polastiti njenega imetja. Janez Nepomuk, tedaj generalni vikar praške nadškofije, je bil na čelu tistih, ki so se kralju uprli. Ker je proti kraljevi volji potrdil novega opata v samostanu v Kladrubeh, ga je kralj dal zapreti in mučiti, potem pa ukazal, naj njegovo truplo vržejo s Karlovega mostu v reko Vltavo. Ko so Nepomukovo truplo našli, so ga najprej slovesno pokopali v cerkvi sv. Križa, danes pa počivajo njegove relikvije v praški stolnici sv. Vida. Leta 1672 so na znamenitem Karlovem mostu v Pragi postavili kip duhovnika. Kip je predstavljal češkega svetnika Janeza Nepomuka, ki je umrl kot mučenec za neodvisnost in svobodo Kristustove Cerkve. Češčenje sv. Janeza Nepomuka se je zelo razširilo od konca 17. stoletja z namenom, da bi po eni strani izpod-

rinil »narodnega svetnika« Jana Husa (ki ga je Katoliška cerkev razglasila za krivoverca zaradi kritike propada vrednot Cerkve), po drugi strani pa za spodbujanje zakramenta sv. spovedi.

Ime Janez izhaja iz hebrejskega imena Jehohanán, ki pomeni »Jahve (Bog) je milostljiv«. Izpeljanke imena Janez so: Anže, Anžej, Džek, Džon, Džoni, Gianni, Giovanni, Jan, Janeslav, Jani, Janko, Jano, Janos, Janoš, Janža, Janže, Johan, Jovan, Joco, Jovo, Vanjo, Juan, Žanko, Žanžak; Iva, Ivana, Ivanka, Jana, Johana, Vanja, Žana. Sveti Janez Nepomuk goduje 16. maja, ponekod tudi 20. marca.

Po priprošnji služabnika sv. Janeza Nepomuka prosimo, bodi z nami v stiskah dneva in noči, umiri vode, da bomo vsi na varnem, in pošlji svoje svete anjele nad nas, da nas bodo varovali pred nevihto in poplavami. Da Te bomo lahko znova v veselju slavili. Amen.

postna predavanja

Torek, 11. marca 2025, ob 19.45

v župnijski dvorani v Polju

Dr. Anton Štrukelj, profesor teologije:

GLASNIKA LEPOTE, PAPEŽ BENEDIKT XVI. IN HANS URS VON BALTHASAR

Anton Štrukelj se je rodil 4. januarja 1952 v Dobu. Osnovno šolo v Domžalah je obiskoval med leti 1958 in 1966, klasično gimnazijo v Vipavi pa med leti 1966 in 1970. Po maturi 1970 je vstopil v Bogoslovno semenišče in začel študirati na Teološki fakulteti v Ljubljani. Vojaški rok na Ohridu je služil v letih 1972 in 1973. Duhovniško posvečenje je prejel 29. junija 1976 v Ljubljani. Na Teološki fakulteti v Ljubljani je doktoriral leta 1980, iz vzhodne teologije pa je na Papeškem vzhodnem inštitutu v Rimu magistriral leta 1984. Bil je profesor dogmatične teologije od 1984 in več let predavatelj ekleziologije, ekumenizma in patrologije na Teološki fakulteti Univerze v Ljubljani, gostujoči profesor po en semester v Fribourgu (1991), Luganu (1994) in Sankt Peterburgu (1998 in 1999). Je član Mariological Society of America in več znanstvenih ustanov v Evropi. Imel je številna predavanja na mednarodnih kongresih. Od 1997 do 2003 je bil član Mednarodne teološke komisije v Rimu. Od 1993 do 2002 je opravljal službo generalnega tajnika Slovenske škofovske konference. Je urednik slovenske izdaje Mednarodne katoliške revije *Communio* (od 1999; od 1991 član uredništva *Communio* – Kristjanova obzorja) in Izbranih spisov prof. Antona Strleta (4 zvezki), sourednik številnih zbirk, knjig in revij; koordinator in soprevajalec Katekizma Katoliške cerkve (1993), prevajalec *Kompendija KKC* (2006), soprevajalec *Youcata* (2011). – V slovenščino je prevedel več kot 20 knjig in več kot 70 teoloških besedil. Njegove razprave so prevedene v 12 jezikov.

Torek, 18. marca 2025, ob 19.45

v župnijski dvorani v Polju

Milada Kalezić, gledališka igralka:

VSA MOJA RESNICA JE V NJEM

Milada Kalezić se je rodila 1. februarja 1954 v črnogorski vasi Roča. Njena družina se je zaradi očetove službe veliko selila in se končno ustalila v Mariboru, kjer je končala osnovno- in srednješolsko izobraževanje. V tretjem letniku gimnazije je začela sodelovati pri ljubiteljskem društvu Slava Klavara. Na AGRFT v Ljubljani se je vpisala leta 1971 in absolvirala študij pod mentorskim vodstvom Franceta Jamnika 1975 v vlogi Helene Charles v uprizoritvi drame Johna Osborna. Ozri se v gnev. Že v sezoni 1976/1977 je postala stalna članica SLG Celje, kjer je takoj na začetku opozorila nase z vlogo Darinke v Šeligovi Čarovnici iz Zgornje Davče, za katero je prejela Borštnikovo in Sterijevo nagrado ter Zlati lovorjev venec na festivalu MES v Sarajevu. Tej so sledile še številne uspešne sezone in nagrade. Leta 2002 je zapustila Celje in se zaposlila v Drami SNG Maribor, kjer je ostala do upokojitve leta 2017. Gledališka in filmska igralka Milada Kalezić – v karieri je odigrala več kot 80 gledaliških vlog in leta 2011 prejela Borštnikov prstan – je bila pri 49 letih, ko ji je, kot sama pravi, v življenju grozil popoln propad, uslišana v svoji veliki prošnji in se je po močni izkušnji Boga dala krstiti v Pravoslavni cerkvi. O svoji veri je prvič javno spregovorila leta 2010 v pogovoru za Družino, ki so mu sledila številna pričevanja po slovenskih župnijah, in ob prejemu prstana se je brez ovinkarjenja zahvalila »dragemu Bogu, ker

brez njegove milosti ne bi zdaj stala tukaj». Milada je goreča oznanjevalka vesele novice. V knjigi *Vsa moja resnica* je v Njem iskreno spregovorila o svoji veri, o negotovosti in iskanju, o drobnih znamenjih Božje milosti, o Lepoti, Ljubezni, Cerkvi, molitvi, seveda pa tudi o gledališču, ki je bilo njen svet.

Torek, 1. april 2025, ob 19.45

v župnijski dvorani v Polju

Pediater dr. Urh Grošelj, izredni profesor, dr. medicine, mag. bioetike:

STA SPOLA DVA ALI VEČ; spremembe spola, posledice in etične dileme

Izredni profesor dr. Urh Grošelj, dr. medicine, mag. bioetike, je specialist pediater endokrinolog, zaposlen na Kliničnem oddelku za endokrinologijo, diabetes in presnovne bolezni na Pediatrični kliniki v Ljubljani. Poleg tega predava na katedri za pediatrijo in medicinsko etiko na Medicinski fakulteti Univerze v Ljubljani in je tudi član Komisije RS za medicinsko etiko. V predavanju nam bo osvetlil področje v medicini, ki je za marsikoga v Sloveniji še neznano, vendar niti približno oddaljeno od življenja mladih: spolna disforija oziroma občutek neskladja med biološkim spolom in spolno identiteto. To je resna in huda diagnoza, ki je v zadnjem desetletju zaradi propagande in vodilnih medijev postala trend, zaradi česar se mladi o svojem spolu sprašujejo bolj intenzivno kot najverjetneje kdaj koli prej v zgodovini. Dr. Grošelj nam

bo pojasnil, kako kot pediater endokrinolog gleda na ta pojav, kaj se je po dobrem desetletju preuranjenega "zdravljenja" teh otrok v tujini že izkazalo in kaj se dejansko zgodi v telesu mladega človeka, če se poslužuje t. i. "potrditvene terapije" (jemanje zaviralcev pubertete, hormonov nasprotnega spola in kirurške odstranitve spolnih organov). Poleg jasnih in temeljitih odgovorov znotraj medicine in etike nam bo dr. Grošelj s svojo širino poskušal odstreiti še druge vidike te problematike.

Torek, 8. april 2025, ob 19.45

v župnijski dvorani v Polju

Dr. Matjaž Celarc, asistent pri katedri za Sveto pismo in judovstvo:

ROMAR UPANJA NA POTI OKROG MONT BLANCA

Matjaž Celarc, asistent pri Katedri za sveto pismo in judovstvo, je duhovnik ljubljanske nadškofije. Po končani Škofijski klasični gimnaziji v Šentvidu (1998) se je posvetil študiju teologije. Najprej je teologijo študiral na Teološki fakulteti v Ljubljani (TEOF: 1998-2000) in nato na Papeški gregorijanski univerzi v Rimu (PUG: 2000-2003). Po diplomu in pastoralnem letu v Sloveniji (2003-2004) je opravil še magistrski študij iz dogmatične teologije na PUG (2004-2006). Po mašniškem posvečenju (2006) je dve leti deloval kot kaplan v župniji Grosuplje (2006-2008), potem pa se je posvetil študiju Svetega pisma. Na Papeškem inštitutu za Sveto pismo (PIB) v Rimu je opravil magistrerij iz

svetopisemskih ved (2008-2012), nato pa pripravljaval doktorat iz svetopisemske teologije na PUG (2012-2016). Leta 2016 je doktoriral z delom, naslovljenim Obnovljeno Božje ljudstvo, v katerem je raziskoval pripovedne povzetke v prvih petih poglavjih Apostolskih del, ki prikazujejo skupnost kot obnovljeno Božje ljudstvo, kot ga je uvidel prerok Izaija. Od leta 2016 je študijski prefekt v Bogoslovnem semenišču v Ljubljani. Obenem je bil pastoralno aktiven kot duhovni pomočnik v župniji Št. Jurij pri Grosupljem (2017-2018), zdaj pa je duhovni pomočnik v župnijah Zg. Tuhinjš, Špitalič in Motnik (2018-).

župnijsko dogajanje

DEKANIJSKA KONFERENCA

5. februarja je bila v naši župniji mesečna dekanjska rekolekcija oz. konferenca. Začeli smo jo s sv. mašo v naši cerkvi, nadaljevali pa v župnišču, kjer smo jo sklenili s kosilom. Po preureditvi dekanije ta šteje še 11 župnij.

PREŠERNOV DAN - LUČ OMIKE

»Ljudje, prižgimo luč!« Tako se začneja Ježkova pesem Akcija prižiganja luči, ki jo je na predvečer slovenskega kulturnega praznika v župnijski dvorani recitala ena izmed članic gledališke skupine Polna luna. Pesem je v dobi vsestranskega aktivizma nadvse aktualna. Pesem in nasploh

ves kulturni večer z recitacijami, podkrep-
ljenimi z ubranim petjem župnijskega pev-
skega zbora, sta nas ogrela za aktivizem
drugačne vrste: zaznamovali smo kar te-
den kulture, ali še lepše, teden omike. V
nedeljo, 2. februarja, smo obhajali praznik
svečnice, ko smo pri sveti maši blagoslav-
ljali sveče. Potem pa je plamen sveče tlel
do petkovega večera, ko se je ponovno
razplamenil. S postopnim prižiganjem
sveč med posameznimi recitacijami so
nastopajoči ponazorili sporočilo Ježkove
pesmi: »Saj kdaj že plamen sveče /
pokaže pot do sreče / človeku, ki je sam.
/ Prižgimo luč, ljudje!« Rdeča nit proslave
je bilo upanje - v skladu z geslom svetega
leta: »romarij upanja«. Na kulturni praznik,
v soboto, 8. februarja, pa je »luč omike«
zažarela v vsem sijaju s slovesnim prazni-
kom celodnevnega češčenja sv. Rešnjega
telesa, »sonca našega življenja«. Čestitke
recitatorjem in članom pevskega zbora!

J. I.

CELODNEVNO ČEŠČENJE

8. februar je bil letos v naši župniji tudi dan celodnevnega češčenja Jezusa v sv. Rešnjem telesu. Lepo obiskan je bil predvsem sklep češčenja, ki ga je vodil župnik iz župnije Sv. Helena Dolsko. Pri dopoldanskim maši ob 9.00 in češčenju za otroke in mlade, ki je sledilo maši, pa je bil obisk zelo žalosten. Hvala vsem, ki ste prišli k češčenju Najsvetejšega zakramenta.

DEKANIJSKI MOLITVENI DAN ZA DUHOVNE POKLICE

V soboto, 8. marca, bo v cerkvi na Fužinah potekal dekanijski molitveni dan za duhovne poklice. Naša župnija ima molitveno uro od 11.00 do 12.00. Dobimo se pred cerkvijo na Fužinah. Vabljeni.

BRALNI KLUB

Na srečanju bralnega kluba, ki bo 17. marca, bo pogovor tekkel o romanu Trdoživa Kozjanka pisatelja Ernesta Jazbinška. Avtor v knjigi pripoveduje o trdem življenju žensk na Kozjanskem v drugi polovici 20. stoletja. Vabljeni.

DEKANIJSKI KRIŽEV POT

Dekanijski križev pot na sv. Urhu bo 3. postno nedeljo, 23. marca, ob 15.00. Zberemo se na parkirišču pod cerkvijo.

MATERINSKI DAN

Na praznik Gospodovega oznanjenja, 25. marca, ste starši vabljeni k večerni sveti maši, ki jo bodo s sodelovanjem poživili vaši otroci. Po sv. maši bodo otroci otroške dramske skupine in otroškega pevskega zbora za vas pripravili akademijo v počastitev materinskega dne. Staršem, posebej materam, ob prazniku iskreno čestitamo.

KRIŽEV POT V POSTU

Križev pot v postnem času bomo molili ob petkih na začetku sv. maše, ob nedeljah pa zvečer pred mašo, ob 18.15. Oblikujejo ga različne skupine po temle razporedu:

1. postna ned., 9. marca: molitvena skupina
2. postna ned., 16. marca: svetopišemska sk.
3. postna ned., 23. marca: člani ŽPS
4. postna ned., 30. marca: župnijska Karitas
5. postna, tiha ned., 6. aprila: skavti
6. postna, cvetna ned., 13. aprila: birmanci in mladi

ORATORIJ 2025

Oratorij Slovenija je za temo Oratorija 2025 izbral slovenskega mučenca in zavetnika mladih, bl. Lojzeta Grozdeta. Lojze Grozde se je rodil 27. maja 1923 v Gorenjih Vodalah v župniji Tržišče pri Mokronogu na Dolenjskem, kjer je bil tudi krščen. Na prvi petek, 1. januarja 1943, je bil pri maši v cistercijskem samostanu Stična, potem pa se je z vlakom odpeljal iz Ivančne Gorice do Trebnjega. Od tod do Mirne je prisedel na neki voz, ker je bila proga prekinjena. Pri prvi hiši v Mirni je moral stopiti z voza, ker ga je prišla partizanska straža in ga začela zasliševati. Pri njem so našli latinsko mašno knjižico, knjigo Tomaža Kempčana Hoja za Kristusom in knjižico o fatimski Materi Božji. Odvedli so ga v bližnjo gostilno in ga naprej zasliševali. Kruto zasliševanje, ki mu je bil podvržen, se je čez nekaj ur končalo z mučeniško smrtjo. Njegovo truplo so 23. februarja 1943 v gozdu pod mimoskim gradom našli otroci, ki so nabirali zvončke. Leta 2010 je bil razglašen za blaženega. Lojze Grozde se je odlikoval v trdni veri in stanovitni molitvi, ki jo je zajemal iz evharistije, sv. spovedi in ljubezni do Marije. Njegov god praznujemo na dan njegovega rojstva, 27. maja. Je zavetnik pesnikov, dijakov in študentov.

Oratorij v Polju bo letos potekal od torka, 24. junija, popoldne do vključno sobote, 28. junija. Uvodno srečanje za domače animatorje bo v petek, 7. marca, ob 20.00 v župnišču. Animatorji ste vabljeni tudi na pomladansko srečanje animatorjev, ki bo v soboto, 22. marca, od 9.00 do 13.00 na Rakovniku v Ljubljani. Na srečanju boste poleg napotkov za uporabo gradiv dobili tudi koristne informacije in znanje o vodenju oratorija. Vabljeni, da se srečanja udeležite v čim večjem številu. Dodatne informacije o oratoriju so dostopne na povezavi: **www.oratorij.net**

OBVESTILA

bralci beril

2. mar. - 8. nedelja med letom

- 8⁰⁰ 1b. Štefan Bahun
2b. Janja Groznik
10⁰⁰ 1b. Marija Škulj
2b. Klavdija Rudolf
19⁰⁰ 1b. Pavel Žakelj Bevec
2b. Marica Rabzelj Mihelič

9. mar. - 1. postna nedelja

- 8⁰⁰ 1b. Andrej Kocjančič
2b. Barbara Gabrovšek
10⁰⁰ 1b. Lidija Kranjc
2b. Neža Plut
19⁰⁰ 1b. Saša Žle
2b. Tomaž Vidmar

16. mar. - 2. postna, papeška nedelja

- 8⁰⁰ 1b. Marjeta Snoj
2b. Nadja Kranjc

- 10⁰⁰ 1b. Tatjana Mihoci
2b. Viki Vertačnik
19⁰⁰ 1b. Marjan Kuhelj
2b. Hana Besjedica

23. mar. - 3. postna nedelja

- 8⁰⁰ 1b. Marjeta Cerkvenik
2b. Nataša Kunc
10⁰⁰ 1b. Urška Vintar
2b. Klavdija Rudolf
19⁰⁰ 1b. Kati Rupnik
2b. Maksimilijan Sotošek

30. mar. - 4. postna nedelja

- 8⁰⁰ 1b. Nada Tomažič
2b. Mojca Tomažič
10⁰⁰ 1b. Bojan Vintar
2b. Lidija Dobrota
19⁰⁰ 1b. Pavel Žakelj Bevec
2b. Hana Besjedica

adoracija

Ob petkih od 18.30 do 19.00 v tišini.

maše (pogrebi, oddane)

za duhovne poklice: 1 M (n. n.)/za mlade: 1M (n. n.)

kršчени

Mark Bartulović

krščansko pokopani

Gabrijel Edo Babnik, Suzana Kulavzolič, Jožefa Svetek

dobra dela

Za servis orgel: 50 € (Viktor Vertačnik), 100 € (n. n.), 400 € (n. n.), 1000 € (Franc Perme)

Vsem darovalcem Bog povrni!

MAŠE

- ob nedeljah ob 8⁰⁰, 10⁰⁰ in 19⁰⁰
- ob delavnikih ob 19⁰⁰
- ob torkih in četrtnih tudi ob 7⁰⁰
- ob praznikih ob 9⁰⁰ in 19⁰⁰

URADNE URE

- ob ponedeljkih od 19³⁰ do 20⁰⁰
- ob torkih od 7³⁰ do 8⁰⁰ in od 19³⁰ do 20⁰⁰
- ob četrtnih od 7³⁰ do 8⁰⁰ in od 19³⁰ do 20⁰⁰
- ob sredah, petkih in praznikih ni uradnih ur

KARITAS

Obrnite se na elektronsko pošto:

e-pošta: karitas@zupnija-ljpolje.si

TRR Karitas: NLB 02054-0253243567

KNJIŽNICA

- ob nedeljah od 9⁰⁰ do 10⁰⁰!

e-pošta: knjiznica@zupnija-ljpolje.si

KRSTI

Prirava v sredo, 5. 3., ob 18⁰⁰.

Za datum krsta in podatke se oglasite v župnijski pisarni! S seboj prinesite družinsko knjižico in izjavo botra!

OBHAJIL BOLNIKOV

Na prve petke v mesecu in pred prazniki. Za previdevanje (v smrtni nevarnosti) lahko pokličete kadarkoli.

POROKE

Prijava vsaj mesec dni pred poroko. Potrebni dokumenti: krstni in samski list, potrdilo o opravljenem tečaju.

Izdala Župnija Ljubljana Polje

Zadobrovska cesta 6, 1260 Ljubljana Polje
tel.: 01529 22 33

e-naslov: www.zupnija-ljpolje.si

e-pošta: info@zupnija-ljpolje.si

TRR župnije: OTP banka

SI56 0430 2000 3170 429

Odgovarja Janez Bernot, župnik
Tisk: ABO grafika

MAREC - SUŠEC

1	sob	Albin (Zorko), škof	
2	ned	8. nedelja med letom; Neža Praška, devica	
3	pon	Kunigunda, cesarica	
4	tor	Kazimir, kralj	
5	sre	Pepelnica; Hadrijan, mučenec	OBRED PEPELJENJA
6	čet	Fridolin (Miroslav), opat	
7	pet	Perpetua in Felicita, mučenki	SREČANJE ANIMATORJEV
8	sob	Janez od Boga, redovni ustanovitelj	MOLTVENI DAN ZA DUH. POKLICE
9	ned	1. postna nedelja; Frančiška Rimska, redovnica	DAROVANJE ZA ŽUPNIJO
10	pon	Štirideset mučencev	SVETOPISEMSKA SKUPINA
11	tor	Benedikt, škof	POSTNO PREDAVANJE
12	sre	Justina, redovnica	
13	čet	Kristina, mučenka	
14	pet	Matilda, kraljica	MLAJŠA ZAKONSKA SKUPINA
15	sob	Ludovika de Marillac, redovnica	
16	ned	2. postna nedelja, papeška nedelja; Hilarij Oglejski, škof	
17	pon	Patrik, škof	BRALNI KLUB
18	tor	Ciril Jeruzalemski, škof	POSTNO PREDAVANJE
19	sre	Jožef, Jezusov rednik; Adeltruda, devica	
20	čet	Martin iz Brage, škof	ŽPS
21	pet	Serapion, škof, mučenec	
22	sob	Lea, spokornica	ROMANJE V OGLED
23	ned	3. postna nedelja; Rebeka, red.	
24	pon	Katarina Švedska, redovnica	
25	tor	Gospodovo oznanjenje, Rebeka, svetopisemska žena	MATERINSKI DAN
26	sre	Evgenija, mučenka	
27	čet	Peregrin, redovnik	
28	pet	Bojan, knez	
29	sob	Bertold, redovnik	
30	ned	4. postna nedelja, laetare; Amadej (Bogoljub)	
31	pon	Kornelija, mučenka	BRALCI BERIL